

844a

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG — 24 FEBRUARI 1939 — 8 BLZ. No. 22

BOEKBESPREKING

ALMANAK 1939.

Wanneer ik den D. S. Almanak voor 't jaar 1939 lees en herlees, vervolgens een avond op de Societeit doorbreng, den middag daarop in de leeszaal de nieuw aangeschafte boeken bekijk en dan nog eens de Almanak doorblader, dan wordt mij naargeestig te moede en dat zal 't menigeen worden, die handelt als ik.

Inderdaad, zoo lang als ons Studentencorps bestaat, is 't een geestelijke oase temidden van de „grootte” maatschappij en wat haar aankleeft; edoch men zal zich niet kunnen verhelen, dat het Corps noodzakelijkerwijs alle schommelingen in het „culturele pijl” (vergeef mij deze vervelende uitdrukking), van het leven om ons heen meemaakt, hetzij dan, dat op deze golfbeweging de bovengenoemde constante voorsprong gesuperponeerd blijft.

Wat is nu het geval?

Hoe heten dan die nieuw aangeschafte boeken op de leeszaal telkens en telkens weer en welke zijn de laatste literaire snufjes, die bij Waltman geëtaleerd staan?

Japan, zooals het is! Achtung Europa! September 1938! De doode Miliciano! Hakenkruis over Europa! Guns or Butter! Olie! De vijf laatste uren van Oostenrijk! Wat geschiedde in Tsjecho-Slowakije?!

Het is, om te braken! (Het dient gezegd, dat de bibliotheek-commissie er de laatste maanden vooral, in geslaagd is, haar keuze te doen uit minder *interessante* (!) lectuur, zoo schaarsch als de *werkelijke* lectuur thans ook is).

Ja, dat is de „geestelijke crisis” (alweer zoo'n uitdrukking), waaraan ook voor ons niet te ontkomen viel en ik zal U duidelijk maken, welke de symptomen zijn, waaruit mij dit feit bleek, toen ik handelde als beschreven is in de eerste zin van dit relaas.

Bij een analyse van de Societeitsconversatie van voorheen en thans, valt het op, dat deze ten allen tijde tweeledig is geweest; om het maar eens heel simpel te zeggen: er is steeds sprake geweest van oppervlakkige en ernstige gesprekken, die in een bepaalde kring in de loop van een avond in elkaar overplegen te gaan.

Begint het „ernstig” dan eindigt het „oppervlakkig” en begint het „oppervlakkig” dan is het besluit „serieus”.

De kenmerkende eigenschappen echter van de „oppervlakkige” soort zijn in de loop der jaren zoo goed als onveranderd gebleven, die van de „serieuse” daarentegen zijn in de laatste vijf à acht jaren sterk veranderd.

De eerstgenoemde soort is moeilijk te definieeren: zij beweegt zich tusschen het leutig-studentikooze (o.a. de z.g. „sterke verhalen”) en het geestige, maar was, is en blijft steeds gekenmerkt door voornoemden beschavingsvoorsprong.

De tweede soort echter is mij echter in sterke mate afhankelijk gebleken van wat er „buiten” gebeurt, en wat er geschreven en gezegd wordt.

Voelde men zich een aantal jaren geleden geneigd tot een ernstiger gesprek, dan bewoog zich dit al gauw op filosofisch, litterair of kunstzinnig gebied, men was daarbij „ethisch” of „aesthetisch” of men debatteerde heftig over de voorkeur van deze geestesgesteldheden.

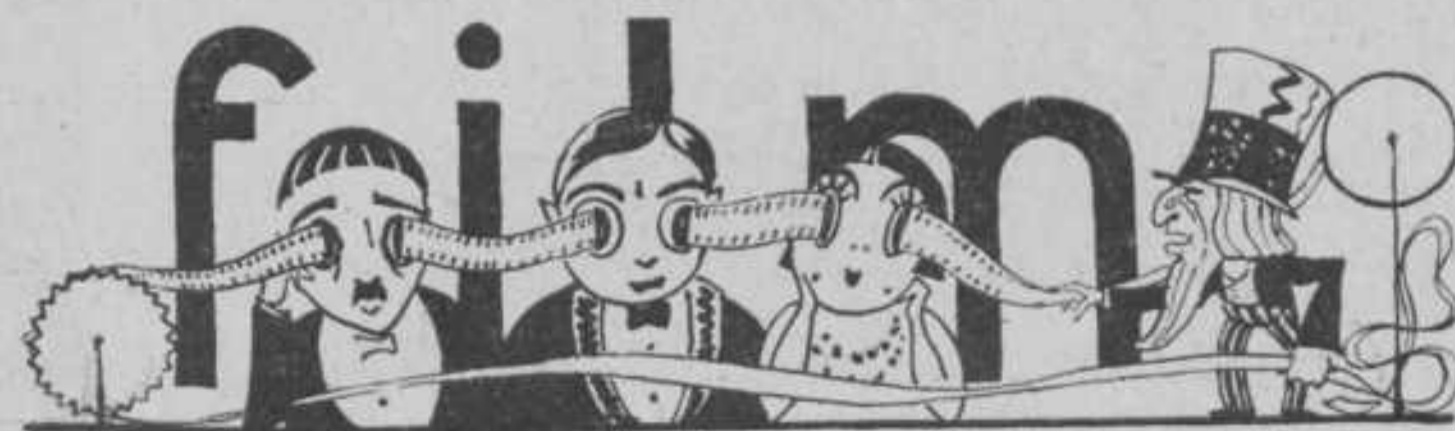
Tegelijk was men zich er echter bewust van, dat men hierbij min of meer — eerder meer — dilettaant bleef, maar dat deerde niet, want de geestelijke rust van die tijden liet dat toe.

Na een paar overgangsjaren bracht de steeds groeiende hardheid, de geestelijke botheid van het leven om ons heen ons er toe, om te zeggen: Door al dat gepraat, dat dilettaantisme, komen we niet veel verder, „we worden er niet wijzer van!” En zoo zien we, dat thans een „serieus” gesprek op de Societeit handelt over vliegtuigmotoren, over de dikte van betonmuren van schuilkelders, over de hoeveelheid goud in de Britsche schatkist, over het aantal inwoners van Japan, over New Deal en wat niet al.

Met dit al wil natuurlijk niet gezegd zijn, dat de Corpsleden van thans, ieder voor zich (!), geen geest meer hebben, want dan zouden er in de D. S. Almanak voor 1939 in 't geheel geen teekeningen en mengelwerk te vinden zijn

Doch met de eigenlijke bespreking van dezen Almanak zal ik in een volgend nummer beginnen en aantoonen, in hoeverre hij verband houdt met de hierboven beschreven feiten.

E. A. K.

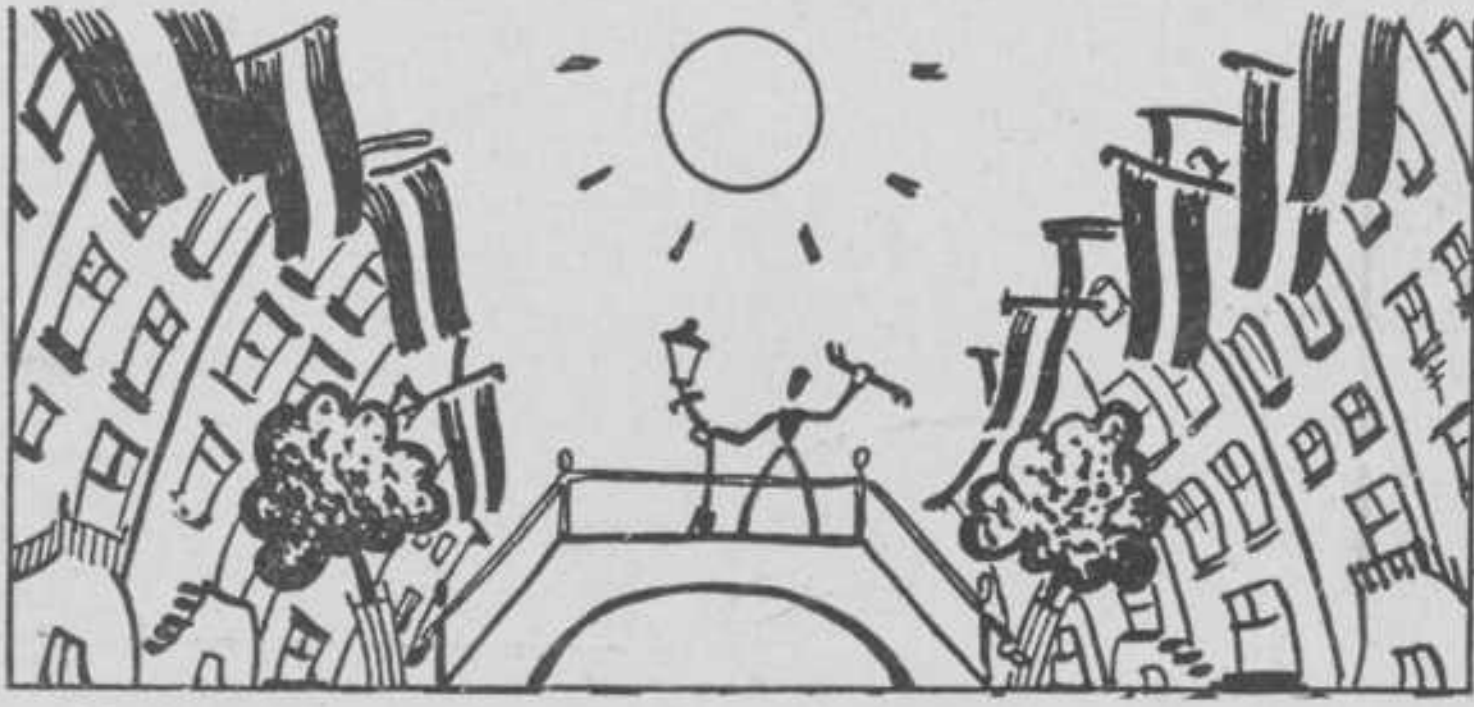

HEDENAVOND FILMAVOND.

Weet U wat de moeilijkheden van een Rally-rijder op de Palermo-route zijn; kent U de ongerepte witte schoonheid van de Alpen, de uitgestrekte pusta's van Hongarije, het drukke gedoe op Passar Baroe in Bandoeng en de mogelijkheden van kleurenfotografie?

Zoo neen, kiest U dan hedenavond om 8 uur een gemakkelijke fauteuil op de bovenetzaal van de S. P., zoo ja, dan kunt U wel naar Sneeuwwitje gaan.

Namens het Bestuur,
F. W. HAESEKER,
Secretaris.

DE MAN, DIE DE WAARHEID WIST.

Ik ontmoette hem voor het eerst op het achterbalcon van lijn 16. De kantoren waren pas uitgegaan en het regende, zoodat de tram stampvol was. Hij stond naast me, een bleke zenuwachtige man met een hoog voorhoofd en zwarte diepliggende oogen. Het was stil in de tram, in zooverre, als het in een tram stil kan zijn.

Een paar beursmensen hadden het over de koers van dit of dat, maar verder was ieder met zijn eigen gedachten bezig. Plotseling hoorde ik hem duidelijk met scherpe stem zeggen: „Je vergist je vriend, ik heb geen geld in mijn portefeuille, bovendien zit hij in mijn anderen binnenzak.”

Ik keek verbaast op. Hij had het kennelijk tegen een vrij ongunstig uitzien individu voor me, maar ik meende stellig, dat deze zijn handen aldoor in zijn zakken had gehouden — waar ze zich nu ook nog bevonden.

De aangesprokene reageerde dan ook met groote heftigheid; het was een schande dergelijke lasterlijke insinuaties — valsche beleedigingen — iemands goeden naam in opspraak brengen — politie enz. enz. Het een en ander doorspekt met verontwaardigde vloeken.

Het werd een heel tumult. Iedereen begon er zich mee te bemoeien en viel hem bij.

Toen ik tenslotte moest bekennen ook niets gezien te hebben, werd mijn buurman er door den conducteur uitgezet. Ik zie nog den spottenden lach waarmee hij ons nariet: „Ik vergeef je, je weet niet beter.”

Een paar weken later zat ik op een avond bij de vijver in het park wat te mijmeren. De zon was net onder gegaan; de schemering vervaagde geleidelijk de contouren van de boomen tegenover mij. Ik keek naar de eendjes die vredig rondzwommen en gooide met takjes kringetjes in het water.

Opeens drong het tot me door, dat achter een boschje iemand aan het spreken was. Een man. Het vreemde was, dat ik hem nooit eenig antwoord hoorde krijgen, maar dat hij tusschen zijn zinnen wel een pauze maakte. Hij scheen te telefoneeren. „Mary, dat meen je niet.”

„Maar waarom, in 's hemelsnaam, waarom.”

„Dat is niet zoo, dat is je reden niet. Waarom zou je tegen mij de waarheid niet zeggen? Ik kom het toch te weten.”

„Zoo Je vind me „griezelig”. Ook jij, mijn God, ook jij. En waarom? Alleen omdat ik anders ben dan „normale” menschen? Of ben je zoo bang van mij de waarheid over je zelf te hooren? Wees blij dat je tenminste tegen mij niet hoeft te huichelen. Ik ken je, beter dan ieder ander en juist daarom”

Het was een heelen tijd stil, dan hoorde ik hem schreeuwen: „verrek dan” en iemand snikkend wegloopen.

Ik was stomverbaast en een beetje ongerust. De eenige mogelijkheid leek me, dat die vent zijn rol instudeerde voor een tooneelstuk of hij was gek.

„Nee, mijnheer, dat ben ik niet.”

Een man was achter het boschje vandaan gekomen en kwam naast me zitten. In het schemerige licht herkende ik mijn buurman van den tram. Ik wilde aan een verontschuldiging beginnen, toen ik ineens besepte, dat ik niets gezegd had.

„Pardon? Ik geloof niet dat ik iets zei.”

„Nee, maar u dacht iets en dat is voor mij genoeg. Nu denkt u bijvoorbeeld weer dat ik gek ben en u hoopt dat er een boschwachter langs komt.”

„Ik, eh”

„O, verontschuldigt U zich niet, U kunt er waarschijnlijk niets aan doen. U bent niet de eenige. Zij vond me — griezelig. Griezelig, mijn God!”

Hij staarde voor zich uit en vervolgde dan met zachte stem: „Ik leef in een hel, mijnheer. In een hel zeg ik U. Nooit heb ik rust, altijd hoor ik de menschen denken. Op straat, in de café's, thuis, altijd hoor ik ze denken. Soms weet ik niet meer of ze iets gezegd hebben of niet en antwoord dan op hun meest intieme gedachten. Gedachten waarvan ze soms zelf het be-

staan niet willen weten. Dan vinden ze me gek—griezelig. Net als zij.”

Ik zei niets, en probeerde tot elken prijs niets te denken. Het lukte me niet, want het kwam bij me op, hoe goed die vent moest kunnen bridgen.

„Zwijg mijnheer. Ik bridge niet. Het eenige wat ik spelen kan is patience.”

De wereld is voor mij zonder illusies, want ik weet hoe de menschen werkelijk zijn — hoe ze zich ook mogen voordoen. Ik weet hoe ze allemaal comédie spelen, welke drang er achter elk van hun daden zit. Eigenbelang. Ik doorzie hun zwakheden en als ze dat merken loopen ze weg — net als zij. Zij zijn bang voor me, bang! Daarom bespotten ze me — op een afstand. Daarom ben ik altijd alleen.”

Hij werd heftig en begon haast te schreeuwen.

„Maar ik zal ze mijn gezelschap opdringen. Van nu af aan zal ik ze de waarheid over zichzelf gaan vertellen. Overal. Ze zullen moeten luisteren. Ik zal ze vertellen hoe bekrompen, egoïstisch en ijdel ze zijn. Niet één keer, maar honderd keer. En ik zal met U beginnen. U bent”

Maar ik was al weg. Hij had gelijk, dat wilde ik niet hooren.

De laatste keer dat ik hem zag was in een café. Hij kwam zwaaiend binnen en zag er verlopen uit. Achteloos bestelde hij een glas bier in de bar en ging op een kruk zitten, in gedachten verzonken.

Naast hem hadden twee kerels het over de politiek en waren het blijkbaar gloeiend eens. Hij mengde zich plotseling in hun gesprek.

„Vuile huichelaar, zit niet zoo te likken. Je hebt nog geen woord gemeend van wat je hier aldoor zit te beweren.”

„Pardon? Wat denkt U wel”

„Heb je niets mee te maken, maar ik weet wat jij denkt. Jij denkt dat je dezen vent hier te vrind moet houden, omdat hij nog veel voor je kan doen. Je probeert hem stroop om zijn bek te smeren door dingen te zeggen, waar je het heelemaal niet mee eens bent. Je doet alsof”

„Mijnheer, U gaat te ver.”

„Je kan bij jouw nooit te ver gaan. Op het oogenblik probeer je al een manier te vinden, hoe je met behoud van al je heerlijke waardigheid kunt verdwijnen. Je bent nog laf ook. Je bent onbetrouwbaar. Je bent”

Twee stevige kelners pakten hem beet en brachten hem naar de deur.

„Die vent komt hier nou al zoowat elken avond om ruzie te maken,” zei de barkeeper. „Hij is een beetje gek, geloof ik.”

Ik las nog een paar maal over hem in de krant. Hoe hij op een politieke vergadering den spreker van huichelarij had beschuldigd en er uit was gezet; hoe hij een eerzaam burger een klap had gegeven omdat, naar hij beweerde, deze een dame beleedigde; hoe hij op de publieke tribune in den gemeenteraad te keer ging, tijdens de behandeling van een zeker schandaal en tenslotte hoe hij aan zijn einde kwam.

In een dronken bui was hij onverwacht in een café een arbeider aangevlogen en deze had hem een klap op zijn hoofd gegeven, waar hij niet van terug had. Voor den rechter beriep de arbeider zich op zelfverweer.

„Stel U voor edelachtbare, ik sta daar met mijn kameraden een glaasje bier te drinken, vliegt die vent me ineens aan. Ik kon hem nog net een klap met een bierflesch geven, maar anders Ik zweer U en me kameraden kunnen dat getuigen, dat ik niet één woord tegen hem gezegd had. Ik had wel bij mezelf gedacht, Jezus, wat is dat voor een gare donder, maar” De goede man werd vrijgesproken; je kon iemand toch niet veroordeelen omdat hij een beleediging *gedacht* had?

N. A. S.

VAN DEN KLAPSTOEL

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagmiddag 26 Febr.	12.00 uur,	Cultureele Filmvoorstelling. Zon en Sneeuw in de Bergen.
Zondagavond 26	8.15	„Gezelschap Jan Nooy. „Blanke Ballast”.
Woensdagav. 1 Maart	8.15	„Residentie Orkest. 9e Volksconcert. Dirigent: Prof. Georg Szell. Solist: Phons Dusch, Klavier.
Donderdagav. 2	8.15	„Spelers van Stad en Lande. Goethe's Egmond. De worstelstrijd der Nederlanden in Spanje.
Zaterdagavond 4	8.00	„Mengelberg Concert. Serie B. No. 5 van het Abonnement. Dirigent: Eduard van Beinum. Solist: Bronislau Huberman (Viool).

WORDT WAKKER, WORDT WAKKER.

Het is een oud verhaal.

Mijn vriend slaapt te lang, veel te lang, daarom voelt hij zich den heelen dag slaperig, pas 's avonds komt ie op peil. Ik weet niet en hij ook niet, hoe het komt, maar zoolang zijn achterhoofd nog warm is, moet ie blijven liggen, hij slaapt dan niet, maar droomt en kijkt naar de lekkage in het plafond, welke plek steeds vreemdere gestalten aanneemt, je kunt er alles in ontdekken zegt ie, en dat is zóó boeiend, dat ik m'n tijd gewoon verslaap, er is eenvoudig geen noodzaak die belangrijk genoeg is, zoolang die plek me nog fascineert, om me uit bed te halen.

Zooals ik al zei, 's avonds komt ie op peil, dan werkt ie lang en later nog is hij beslist geestig, hij rookt dan vele en zware sigaren en kan met zijn typische spot uren vertellen.

Maar op een gegeven oogenblik was het uit, zijn goedmoedige gelatenheid verdween, er kwam een gespannen trek op zijn gezicht, hij probeerde met alle inspanning om voortaan op tijd op te staan. Soms leek het inderdaad of hij erin zou slagen, maar dan was het weer mis, heelemaal mis en bleef hij uren liggen dromen, 's avonds werd hij niet om te genieten, je wist niet meer wat je aan hem had; nu eens zóó korzelig en hatelijk, dan weer zóó uitgelaten dat er geen touw aan vast te knopen viel.

Kortom, hij leefde in groote spanning en rookte nog meer en hartstochtelijker zijn zware sigaren. In korten tijd maakte hij alle fasen van zwakkeling tot genie door, tot op een avond hij weer als van ouds gemoedelijk glimlachend opdook en vertelde dat ie het gevonden had.

Dagen daarna stond hij vroeg op en bleef den heelen dag weg, 's avonds werkte hij hard en floot er bij.

U begrijpt, dat ik nieuwsgierig was en veel veronderstellingen maakte.

Een week later was ik er achter, ik was den avond te voren vroeg naar bed gegaan en toen ik 's morgens wakker werd, zag ik een merkwaardig toestel in den hoek van de kamer. Een soort kast, waaruit een gootje liep, dat eindigde boven zijn po. Juist toen ik dichterbij kwam, liep een wekker af in het kastje, even later zie ik een van mijn vriend's kostelijke sigaren door het gootje glijden. Opeens krijg ik een duw, struikel op zij en mijn vriend is juist op tijd om zijn sigaar op te vangen.

„Mooi hè?“, grijnst ie, „en nou ben ik meteen wakker.“

Het was inderdaad mooi. Weken gingen zoo voorbij en m'n vriend onderging een ware metamorphose, hij werd minder gevoelig voor allerlei dat zijn spot kon opwekken, hij werkte, roeide en deed van allerlei, kort en goed hij zou nog een man van den daad geworden zijn als niet

Op een avond komt hij thuis, zucht intens tevreden en zegt: „Zeg, ken jij dat meisje Dinges? Nou, dat is een schat van een kind, als je toch eens wist, hoe, maar och, wat zever ik, 't kan je toch niks schelen.“

En hij gaat verwoed zijn bureau opruimen om daarna nog verwoeder te gaan werken, na een half uur hoor ik weer een zucht.

SONNET.

De lucht was somber, d'ochtend pril,
En midden in het dennenbosch
Lag een meertje, wonderstil.
Tusschen bladeren en mos.

Plots weerklonk een vreugdetril,
Die opsteeg als een roode blos,
Alles scheen nu minder kil,
't Wolkendek liet zonlicht los.

't Was een ijl gezongen toon,
Die mij terugriep naar het meer.
'k Zag er een meisje, naakt en schoon.

Getroffen bleef ik even staan,
Geboeid door d'ongerepte, reine sfeer
Verrijkt ben ik weer heen gegaan.

„Wat is het tegenwoordig toch mooi buiten hè, heb je gezien dat er al knoppen aan de boomen zitten?“

„Ja en hoe voorjaarsachtig de lijmfabriek ruikt.“

Den volgenden morgen, de wekker gaat, maar tot m'n groote verbazing blijft m'n vriend dromerig naar de lekkage-plek kijken.

„Zie je die plek, fluistert ie, die lijkt nou sprekend op Klaartje.“
Dan plonst de sigaar, hij hoort het niet eens en is weer later dan ooit, na eenigen tijd staat hij toch vroeg op, maakt uren zijn toilet, en is een toonbeeld van ijver, het toestel is buiten werking, 't gaat, zooals het nog nooit gegaan is, 't gaat zóó. U begrijpt al, dat kon niet zoo blijven en het raakt ook uit, m'n vriend heeft de allure van iemand die alles overkomen is en voor wie niets meer belangrijk is, een sullige gelijkmatigheid heeft zich van hem meester gemaakt.

Zooals alles went ook dat en hij begint zich weer voor het normale leven te interesseeren, d.w.z. de plek boeit hem weer, na verloop van tijd wordt het apparaat weer in werking gesteld en zie ik hem iederen ochtend doodelijk verschrikt zijn sigaar redden.

Hij lijkt wel gek, zult U zeggen, maar hij was niet gek. Eén keer heeft ie de heele boel laten verrekken, en nu gebruikt hij het apparaat wel, maar gebruikt de verknoeide sigaar, hij staat nu dus op wanneer hij wil en het ziet er naar uit dat hij voorspoedig zijn verlate puberteit zal doorkomen.

G. HOLST.

FOTO-ALBERS

Speciaal adres voor

ontwikkelen - afdrukken
en het maken van ver-
grootingen voor Leica.

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

KODAK SPECIALIST

UNGER's brood beschuit en koekjes

MARKT 21

TELEF. 222

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: **Hofleverancier**

„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de N.V.
Delftsche Melkinrichting
DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

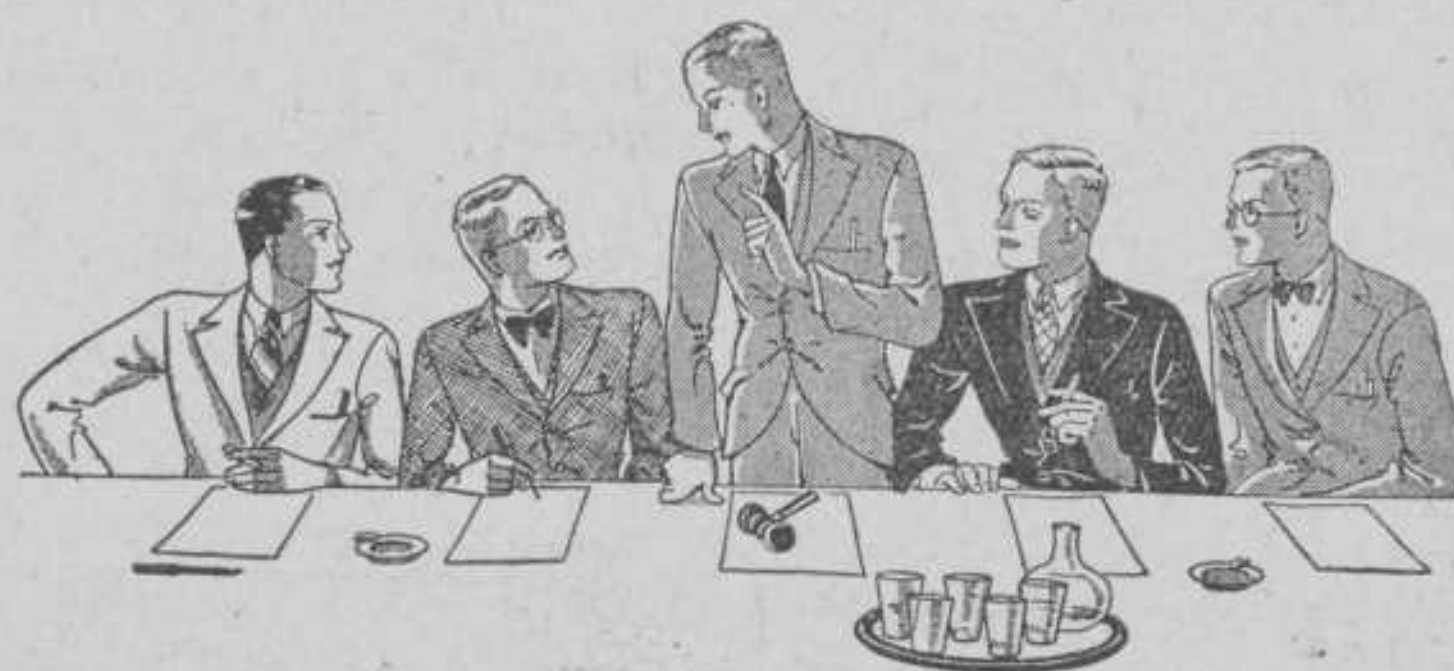
Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Het Rijksbotermerk waarborgt prima
kwaliteit, laag vochtgehalte en U ontvangt
geen margarine of melange.
Gebruikt „VETHCO“ gepasteuriseerde
melk in flesschen, roomt op, smaakt als
rauwe melk en is onovertrefbaar.

LUXE SCHOEISEL
IN POPULAIRE PRIJZEN

Houtepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a
TELEFOON 1404

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging
en.....wij laten drukken bij Meinema

EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

CROON
PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

VOOR EEN FIJNE
KOFFIE-TAFEL

BEL U DAN

Fa. S. WOLTERBEEK
ROTTERDAMSCHWEG 4
TELEFOON 132

•
CONSERVEN,
DELICATESSEN enz.
•

P&C
*is beter,
dus goedkoper*

AVONDKLEEDING

PEEK & CLOPPENBURG GROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Lezing door den Heer Ir. F. Stapff, ingenieur bij de Heemaf, over het onderwerp: „Vraagstukken voor den constructeur van elektrische machines” op Dinsdag 28 Februari, des avonds om 8 uur, in zaal β van het laboratorium voor electrotechniek.

Namens het Bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN, *Secr.*

Vereeniging voor Technische Physica.

Excursie naar Arnhem en Nijmegen op Maandag 13 Maart.

- 7.— uur. Vertrek per bus van het station Delft naar Nijmegen.
7.15 „ Wordt gestopt in Den Haag, station S. S.
10.— „ Aankomst te Nijmegen.
Bezoek aan de Centrale van de N.V. Provinciale Geldersche Electriciteits Mij.
Lunch aangeboden door de directie van de P. G. E. M.
14.— „ Bezoek aan de N.V. W. Smit & Co's Transformatorfabriek.
18.30 „ Diner in Hotel „De Poort van Kleef”.
Grootestraat 2—4, waar ook overnacht wordt.

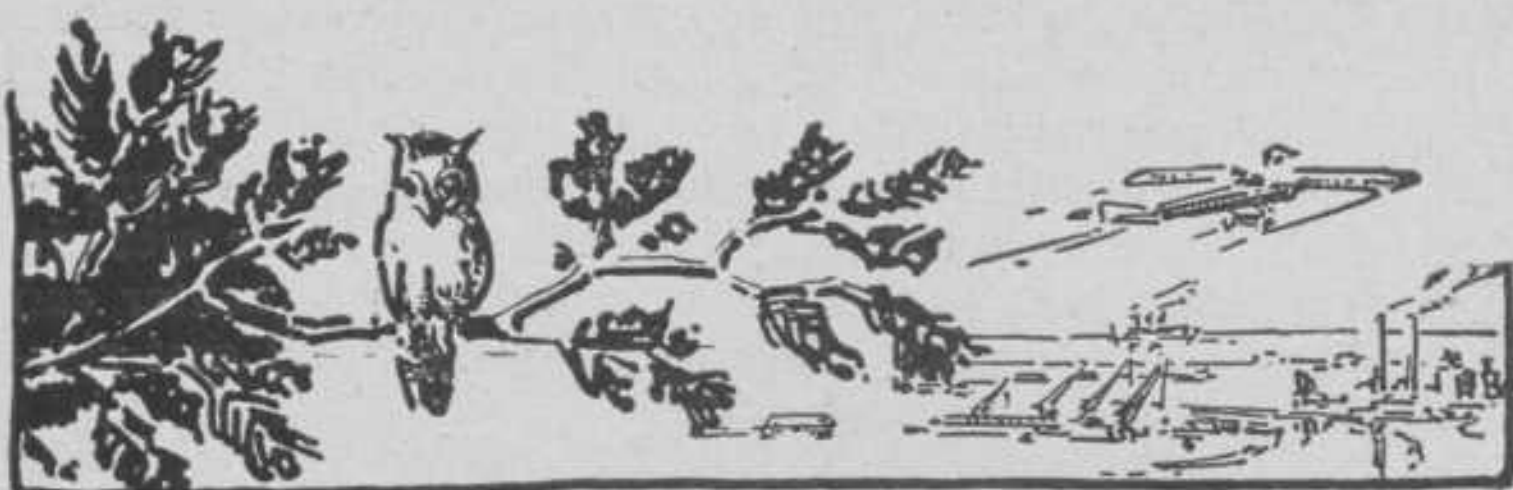
Dinsdag 14 Maart.

- 9.— uur. Vertrek naar Arnhem.
9.30 „ Bezoek aan de laboratoria van de K. E. M. A.
12.30 „ Koffietafel.
14.30 „ Bezoek aan de N.V. Machine- en Motorenfabriek v.h. Thomassen & Co. in de Steeg.
18.— „ Diner.
19.30 „ Vertrek uit Arnhem.

De kosten bedragen f 8.—.

Opgeven bij Wensveen of schriftelijk bij den Secretaris (Mijnbouwplein 11), voor Donderdag 9 Maart, voor welke datum ook de kosten moeten voldaan zijn bij Wensveen of op giro-rekening 67699 van de Vereeniging voor Technische Physica.

Namens het Bestuur,
E. J. G. TOXOPEUS, *Secr.*

TECHN.HOOGESCHOOL

In de gebouwen der Technische Hoogeschool is aangekondigd, dat studenten, die voor het studiejaar 1939/1940 in aanmerking wenschen te komen voor een studiebeurs hun verzoek daartoe vóór 1 April 1939 moeten indienen bij den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool.

Aanvragen kunnen worden ingediend voor Rijksbeurzen, voor toelagen uit het s'Jacobfonds, Baehrfonds, Lipkensfonds en W. G. van der Boor's Delftsch Studiefonds.

Bij iedere aanvraag moet worden overgelegd eene verklaring van den Inspecteur der directe belastingen, vermeldende voor welk zuiver inkomen de ouders of verzorgers van den aanvrager of de aanvrager zelf in de Rijksinkomstenbelasting zijn aangeslagen volgens het laatst uitgereikte aanslagbiljet.

De aanvragen voor Rijksbeurzen moeten op zegel geschreven worden en gericht zijn aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, de overige aanvragen kunnen op ongezegeld papier worden geschreven en behooren gericht te zijn aan den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool.

Alle aanvragen, zoowel die voor Rijksbeurzen als voor de overige beurzen, behooren te worden gezonden aan het adres van den Secretaris van het College van Curatoren der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95, Delft.

Voor bovenstaande beurzen komen slechts studeerenden aan de Technische Hoogeschool in aanmerking.

TECHN.HOOGESCHOOL

25

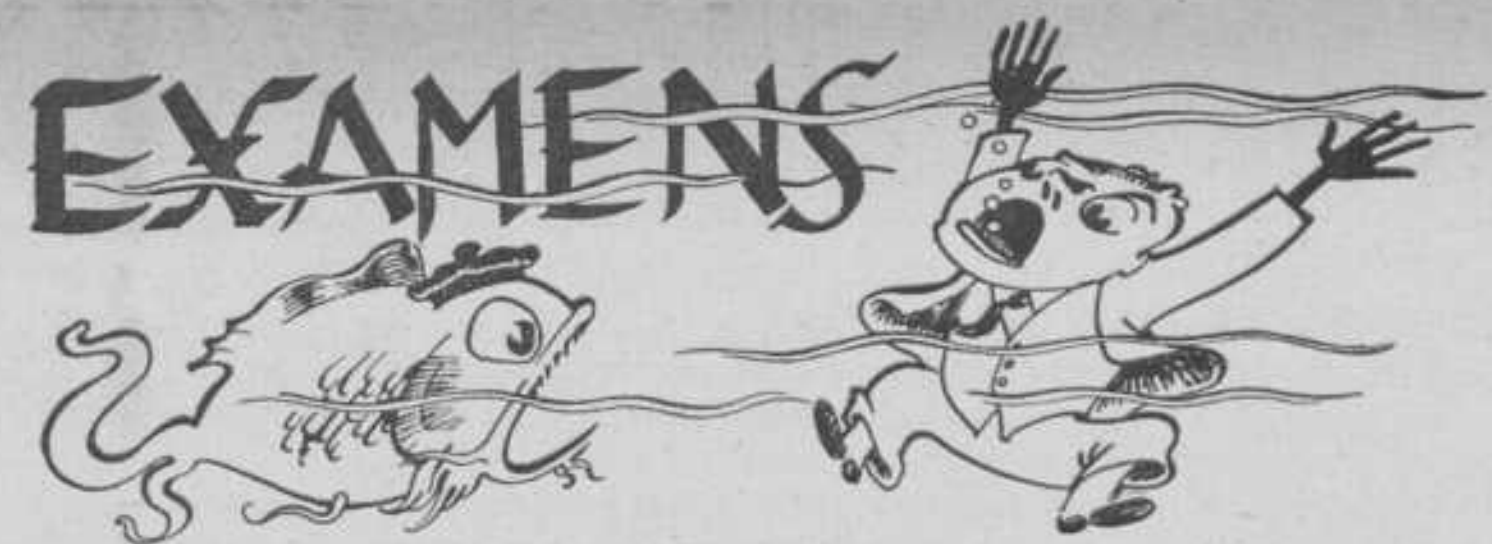
Prof. Dr. Ing. Ir. H. S. Hallo zal naar aanleiding van zijn 25-jarige ambtsvervulling op 1 Maart a.s. gelukwenschen van ambtgenooten en andere belangstellenden in ontvangst nemen op Woensdag 1 Maart a.s. in zaal 207 van het Gebouw voor Werktuigkunde en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76. Deze receptie zal aanvangen te 3 ure.

Prof. H. Rosse maakt bekend, dat hij wegens excursie op Maandag 27 Februari a.s. verhinderd is college te geven.

In verband met de ziekte van Prof. Schouten zal Prof. van Os ook nog college geven op Woensdag van 2—3 uur en Donderdag van 9—10 uur Analyse 2e jaars.

Prof. Ir. Chr. K. Visser maakt bekend, dat hij in verband met de jubileum-excursie van „Practische Studie” op Maandag 27, Dinsdag 28 Februari en Woensdag 1 Maart a.s. verhinderd is college te geven.

Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg maakt bekend, dat hij op Maandag 27 Februari a.s. verhinderd is college te geven.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: J. N. Dommering.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Natuurkundig-Ingenieur: H. Polak.

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL.VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOMTHEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekncursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

D. S. M.

Nachtrit.

Na een lange, schijnbare winterslaap van de D. S. M., acht het Bestuur het oogenblik gekomen, om zijn vele en enthousiaste leden weer eens om zich heen te verzamelen.

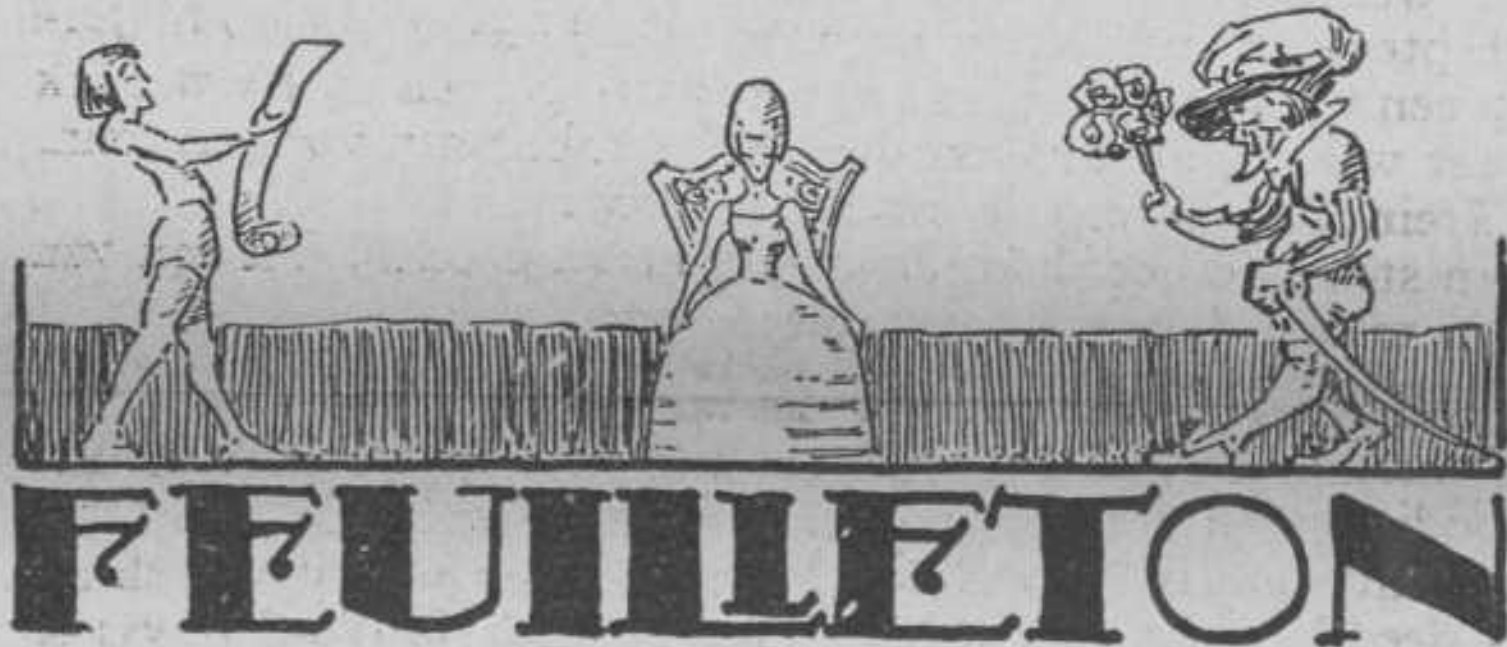
Een niet te lange, zeer aantrekkelijke nachtrit zal de leden op

3 Maart a.s. des 's avonds om 10 uur

voorgezet worden.

Voor deze rit heeft het Bestuur zich vertrouwd gemaakt met vele wegen en niet-wegen in de omgeving van Delft en deze op een dusdanige wijze aaneengesmeed, dat het, afgezien van het genot, dat dit uitzoeken met zich bracht, het betreurt niet zelf aan deze rit mee te kunnen doen. Maar des te grooter zal zijn voldoening zijn, als de — natuurlijk talrijke — deelnemers 's nachts terugkomen op de Sociëteit met glundere gezichten — ondanks de vermoeidheid van het inspannende rijden op eenig vehikel — elkaar de grootste fantasieën omtrent hun prestaties in den nacht met veel overtuiging probeeren aan te leunen.

De rit is zoodanig ingekleed, dat er naast zeer betrouwbaar

Korte inhoud van het voorafgaande:

Teddy en ik maken kennis met een zekeren Breedewijk, die ons vertelt, hoe hij, toen hij pas in Delft aangekomen was, door zijn vader naar Mexico werd geroepen om met een hem onbekend meisje — Signorita de las Plata — te trouwen. Als hij naar Mexico gaat om zijn vader opheldering te vragen, is deze intusschen overleden. Het meisje is verdwenen. De eenige, die er blijkbaar iets van weet zou een zekeren Knobel zijn. Als Breedewijk ons op de Sociëteit dit verhaal vertelt, treedt dez. Ir. Knobel dronken binnen. Als hij hoort wie Breedewijk is, noodigt hij hem, maar ook ons, uit om bij hem te komen dineeren.

Na dit diner, na een gesprek tusschen Knobel en Breedewijk, is deze laatste plotseling verdwenen. Teddy en ik blijven, en Teddy blijkt den volgenden dag voor de grap een soort orgeltje van Knobel gestolen te hebben. Hij heeft geen tijd het terug te brengen, dus bel ik Knobel op. Hij blijkt niet thuis te zijn, en als Breedewijk me uitnodigt dien dag bij hem te komen eten, zet ik het ding op het station.

Breedewijk vertelt, hoe Knobel gisteren enkele onaangename dingen over zijn overleden vader heeft verteld. Hij was boos en vertrok. Hij heeft besloten over enkele dagen zelf naar Mexico te gaan, om dan te onderzoeken hoe de vork in den steel zit. Dan komt plotseling Knobel binnen en beschuldigt Breedewijk zijn vaders „elsteeter“ gestolen te hebben. Breedewijk weet van niets en Knobel loopt boos weg. Ik vertel Breedewijk van het orgel en we besluiten 's avonds even naar Delft te gaan om te zien, of dat er misschien iets mee te maken heeft. Ondertusschen blijkt Knobel Breedewijks kamer doorzocht te hebben. Op mijn kamer, in Delft, is het net zoo'n rommel als bij Breedewijk. Het orgeltje is verdwenen . . .

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

6)

Breedewijk keek me onderzoekend aan.

„Als het daar op tafel gestaan heeft hoefde hij je kasten toch niet overhoop te halen? Ik zou niet weten wat hij hier verder nog te zoeken heeft,” sprak hij rustig.

„Ach, dat is verrekt stom van me,” bedacht ik opeens, „ik heb dat ding vanmiddag met m'n katerhoofd mee naar het station genomen, maar het was te laat om het nog te verzenden. Het zal er nog wel staan.”

„Onmiddellijk naar het station”, commandeerde Breedewijk. Weldra kon ik triomphantelijk met het toestel in de armen het station verlaten. Breedewijk scheen opgelucht.

„Zoo, dat is dat. We zullen nu maar weer naar m'n hotel gaan, dan kunnen we het ding eens op ons gemak bekijken.”

In de rustige hotelkamer van Breedewijk, waar het onder-

en kundig rijden, ook vereischt wordt een behoorlijk oriënteringsvermogen. Bijzonderheden kunnen natuurlijk niet prijsgegeven worden, maar dat de rit een zeer animeerend verloop zal hebben, daarvan is het Bestuur zich ten volle bewust en op grond daarvan waarschuwt het nu reeds zijn leden dezen avond toch vooral vrij te houden, teneinde zich later geen verwijten te hoeven maken.

Vooraf eerstejaars wordt hier een prachtige gelegenheid geboden zich eenigszins te oefenen voor de binnenkort te houden

INTERACADEMIALE,

die dit jaar door de D. S. M. georganiseerd zal worden en samen zal vallen met de viering van het 4e Lustrum van de D. S. M. De datum hiervan is vastgesteld op 30 en 31 Maart. Intekenlijsten voor de Nachtrit liggen op de lessenaar.

Namens het Bestuur,

J. H. KESSLER,

Vice-Secretaris.

tusschen nog een helsche rommel was, zette ik het toestel voorzichtig op de tafel. Het viel me nu eigenlijk pas op hoe vreemd het ding er uit zag. Een houten kastje, waar enkele kleine pijpjes opzij uitstaken. Bovendien zat er een slinger aan, zooiets als aan een ouderwetsch telefoontoestel. Een warnet van riemen en gespen bungelde erbij, terwijl door enkele van de riemen elektrische draden waren gevlochten.

Breedewijk bekeek het ding nauwkeurig en trachtte de bundel riemen te ontwarren.

„Au!” riep hij plotseling uit, „ik kreeg waarachtig een schok.” „Dat kan,” merkte ik kundig op. „Jij hield een draad vast, en ik draaide aan den slinger. Een soort electriseermachine dus.”

Nadat Breedewijk zich overtuigd had, dat ik werkelijk electro-techniek studeerde, stelde hij voor het kastje open te maken. „Je kunt me misschien wat uitleggen,” zei hij.

Voorzichtig maakten we de haakjes van het deksel los.

Een groote, hermetische gesloten aluminium doos kwam te voorschijn. Zonder de kast stuk te breken kon hij er niet uit. Aan den binnenkant van het houten deksel was echter een vergeeld papiertje geplakt. Erop geschreven stond met sierlijke letters:

To Marguerita de las plata.

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καθήρων αἰζατα.

a: 102.

„Marguerita”, zei Breedewijk langzaam, „dat stond ook onder dat schilderij op Breedewijk's kamer. Dat is dus dezelfde als mijn Signorita. Merkwaardig.”

„Maar die was beeldschoon!”, merkte ik in Teddy-stijl op.

„Ja, inderdaad. Haar moet ik vinden.

Kom laten we beneden wat gaan drinken,” ging hij opgewekt verder. „Voor vandaag heb ik weer genoeg van het Breedewijk-mysterie.”

Voorzichtig zette hij het toestel in een kast, sloot deze zorgvuldig af en stak den sleutel bij zich.

We begaven ons naar de hall.

VII.

„Zoo meneertje,” begroette Teddy me den volgenden morgen aan de koffietafel, „jij gaat vanmiddag lekker onder het mes hè?”

„Ook goeie morgen. Neen, beste Teddy, ik heb alleen vandaag uitslag. Als het goed gaat verwacht ik je vanmiddag op m'n borrel.”

„Borrel, nee, kan niet.” Teddy keek in z'n boekje.

„Moet vanmiddag in Den Haag eten. Afspraakje.”

„Jij ook altijd met je vervelende amouretjes. Verloof je dan toch als je d'r niet buiten kunt.”

„Bemoei je d'r niet mee,” viel Teddy kwasi-heftig uit. „Maar jij bent een aap om dat orgel van Knobel niet terug te sturen.

Toen ik gisteren met haar in Den Haag ergens zat, kwam hij opeens op me af. Verrekt nijdig was-ie. Ik zei: Man hou je gemak, morgen heb je 't terug. Toen was hij tevreden.”

Bloemen

Bertha

Zoo zag Bertha er vroeger uit! Dit is een van de aardige plaatjes uit het „Bertha-Boekje”, waarvan binnenkort de derde, vermeerderde druk verschijnt.

„Zoo, en ik heb het aan Breedewijk gegeven. Hij zei dat hij het nodig had. Doe dan ook niet zoo stom! Je gaat nu zelf maar naar hem toe en zegt dat die flauwe grap van jou was, dan kun je 't aan Knobel terugbrengen. Ik bemoei me er niet meer mee.”

„Dat zal ik morgen dan wel doen. Vanavond heb ik wat beters. Maar toch ben je een aap.” besloot Teddy.

Alles was goed gegaan dien middag en zoo had ik tegen half zes kans gezien een selecte kring vrienden aan den haard om me heen te verzamelen, die gretig op mijn succes dronken. De borrel duurde voort, en toen we reeds „iets meer tot ons genomen hadden dan voor het lesschen van den dorst strikt noodzakelijk was,” werd ik aan de telefoon geroepen. Toen ik mezelf uit den gemakkelijken haardstoel heesch, bemerkte ik, dat ik al een prettig licht gevoel in het hoofd begon te krijgen. Juichend rende ik naar de cel.

„Ja, hier .”

„Met Breedewijk.”

„Ha, ouwe orgeldraaier, ben jij daar. Kom je vanavond wat op de societeit spelen? Dat orgel van den schele maakt mij veel te veel lawaai,” schertste ik. Doch Breedewijk bleef volmaakt rustig en verzocht mij dit ook te zijn. Ik deed m'n best.

„Je moet even heel goed luisteren,” zei hij. „Zooals je weet ga ik morgen naar Mexico, in verband met dat geval met m'n vader. Ik weet nu dat het in direct verband staat met die zogenoemde elfeeter. Jij schijnt nog al verstand van die dingen te hebben en omdat je toch al een en ander van het geval af weet wou ik je vragen of je lust hebt met me mee te gaan.”

„Naar Mexico? Allicht!” gierde ik terug, „als je vanavond dan nog een concert op de societeit geeft met je rotorgel.”

„Ja, hoor nu eens goed,” Breedewijks stem werd dringend, „je bent natuurlijk de heele reis mijn gast; je hoeft alleen zelf voor wat zakgeld te zorgen. Jouw trein vertrekt morgenochtend om 8 u. 10 uit Delft. We gaan over Le Havre. Ik heb passage geboekt. Zorg dus om 8.49 u. op het perron van D. P. te zijn.”

„Dus 10 u. 8 zei ik, „O. K. boss.”

„Wacht even,” kwam Breedewijks stem weer, „schrijf het nu even op, 8 u. 10.”

„Ik heb het,” zei ik, „tot morgen.”

„Morgen ga ik even naar Mexico,” zei ik, zeker van m'n succes, toen ik aan den haard terug kwam, „ik kreeg net een telefoontje.”

Doch het eenige succes bij de selecte vrienden was, dat ze me de rest van den avond als dronken beschouwden. Om hen te overtroeven bestelde ik 's avonds een vat bier met Mexicaansche boonen. Zij dronken slechts.

Toen het 5 uur was geworden begreep ik, hoe funest het voor de Mexicaansche reis zou zijn om nog naar bed te gaan. Daarom besloot ik in een stoel aan den haard een tukje te gaan doen, met mijn beenen op het Mexicaansche biervat.

De werksters wekten me wreed dien ochtend. Half slapend sleepte ik het vermoeide lichaam naar de leeszaal en viel daar op een bank onmiddellijk weer in slaap. Na een poosje werd ik weer wakker, opgeschrikt door het voorbijrazen van een trein.

„Trein, allemachtig, ik moest vandaag”

Een stekende hoofdpijn deed m'n hoofd bonzen. Uit een van m'n zakken diepte ik een papiertje op:

„8 uur 49, D.P., over Havre” las ik.

Ik herinnerde me het gesprek met Breedewijk en zijn uitnoodiging. Ik keek op de klok. Het was kwart voor elf. Daar ging m'n gratis reisje naar Mexico! Ik kon mezelf wel slaan. Ik deed het niet, omdat het toch niet hielp. Bovendien was ik misselijk. Ik ging weer naar beneden. Aan het buffet dronk ik een sherry-soda en besloot tenslotte maar naar bed te gaan. Ik strompelde naar huis.

„Goeie morgen, mijnheer,” de juffrouw stond aan de trap, „meneer Teddy heeft nog naar U gevraagd zoonet. Hij moest gaan vliegen en hij wou U meenemen.”

„Hij kan voor mijn part opvliegen,” viel ik uit, „maar laat U mij alsublieft met rust, ik ben moe.”

„Ja meneer, maar hij moest heelemaal naar Frankrijk, zei-die. Zou-die dat nou wel alleen kennen?”

„Naar Frankrijk? Zeker naar een meid!”

„Nee meneer, naar de haver ging-ie, zei meneer.”

„Wat!” riep ik uit, „naar le Havre! Belt U onmiddellijk een taxi voor me op, juffrouw. Ik moet direct naar Ypenburg.”

Het was prachtig zonnig weer. Het groote groene grastapijt van Ypenburg glinsterde vroolijk. Ik keek naar den hangar. Waarachtig, daar stond de PH-D.S.A. De roode vogel stond blijkbaar warm te draaien. Ik rende er op af. Teddy zat al in den cockpit.

„Hoi!” schreeuwde Teddy over het gebrul van den motor heen, „kan je me navigeeren? Ik moet even naar le Havre!”

Ik knikte.

„Schiet op!” schreeuwde hij, „ik ga direct weg. Ik haalde vliegkleeding en stapte voorin. Teddy verbond de telefoon en duwde me de kaarten in de handen.

„Klaar!” schreeuwde hij. De blokken werden weggehaald en we hobbelde het veld over.

Ik had meer met Teddy gevlogen. Sinds hij zijn brevet had navigeerde ik hem vaak. Automatisch zette ik dan ook de route uit.

„Eerst naar Waalhaven, Zeeuwsche eilanden over en dan de kustlijn volgen!” schreeuwde ik door de telefoon.

„Allicht!” zei Teddy eigenwijs terug.

Toen we rustig boven de Zweth hingen had ik eindelijk den tijd om eens goed na te denken. Op deze manier kon ik de boot naar Mexico waarschijnlijk nog net halen. Een ontzettende zwijn. Maar wat moest Teddy in Godsnaam in le Havre doen? Ik schreeuwde dien vraag door de telefoon.

(Wordt vervolgd.)

SPORT STAALT HET LICHAAM, STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen
voor een goede toekomst, indien zij
samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. - Kortenaerkade 1, den Haag - te Delft bij den
Heer B. P. Carrière, Adr. Pauwstraat 44.

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Vertoont vanaf Vrijdag 24 Februari:

LAUREL EN HARDY

in de grappigste film van dit seizoen

„IJSCOTOERISTEN“

Verwacht vanaf Vrijdag 3 Maart de nieuwste
film van

„KATHERINA HEPBURN“

HEINEKEN'S

*Rijdt u
Het Beste*

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM.

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

Indien er iemand bij
U op Uw kamer komt,
presenteer dan een
koekje of bonbon van

H. VAN DER MEYDEN

OUDE KERKSTRAAT 5 - TEL. 1111 - DELFT

Specialiteit in

Bitterballen, pinda's
Studentenhaver

C
EMSTO
N.V.

HET GROOTSTE
SCHOONMAAKBEDRIJF
VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasscherij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Naamlooze Venootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

Nic. VENEMA

TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19

TELEF. 113126

DEN HAAG

UITSLUITEND:

**ENGELSCHE
STOFFEN**